

Методологія

Дос'є, які були подані The Docket австрійським прокурорам, ґрунтуються на ретельному зборі та аналізі доказів, проведених відповідно до міжнародних стандартів.

Для збору доказів розслідувачі The Docket здійснювали виїзди на місця, де вчинялись порушення. Там вони проводили базові інтерв'ю з постраждалими, очевидцями, представниками органів місцевої влади та правоохоронцями. Під час виїздів у села та прилеглі райони команда The Docket провела обширну фото- та відеодокументацію, зокрема зафіксувала графіті, залишені російськими солдатами на стінах окупованого ними будинку. На місцях The Docket також отримали документи та фотографії (зроблені очевидцями), залишених російськими військами під час відступу. Ця інформація допомогла ідентифікувати російські підрозділи та їхніх командирів.

СЕНРІ та The Docket також передали прокурорам список свідків і експертів, які дали згоду на участь у провадженні.

Польова робота доповнювалася дослідженням з відкритих джерел (OSINT), яке проводили експерти The Docket у цій галузі. Збір інформації з відкритих джерел включав аналіз російськомовних та україномовних традиційних і соціальних медіа, включаючи комунікаційні мережі, якими користуються російські військовослужбовці; витяги російської документації; аналіз супутникових знімків; огляд і вивчення фото- та відеоматеріалів, доступних онлайн, а також інші методи OSINT та вивчення цифрових доказів. Аналіз OSINT був зосереджений на:

- Встановленню хронології просування російських військ і присутності окремих підрозділів та їхніх командних структур у місцях скоєння злочинів;
- Збору посилань на всі зареєстровані інциденти в районах з метою встановлення та аналізу закономірностей порушень;
- Збору інформації про докази зв'язку між російськими підрозділами та їхніми командирами, які, найімовірніше, причетні до порушень;

Усі докази, які включені до дос'є, як-то документи, фотографії та відео з польових місій, а також цифрові докази, здобуті за допомогою методів OSINT, були зібрані відповідно до міжнародних стандартів, включаючи відповідну документацію щодо згоди та ланцюга відповідального зберігання, і знаходяться на захищених серверах.

Дос'є також містить аналіз застосовного міжнародного та австрійського законодавства, проведений юридичними експертами СЕНРІ.

Додаткову підтримку розслідуванню надали експерти Центру інформаційної стійкості (CIR), а також аналітики незалежної неприбуткової організації OSINT for Ukraine.

The Docket також поділилися дос'є з Офісом прокурора Міжнародного кримінального суду, щоб докази могли бути включені у розслідування ситуації в Україні, розпочате ОП.

The Docket продовжує активно працювати в Україні і готує нові справи для подання в європейських та інших країнах на основі принципу універсальної юрисдикції. The Docket також тісно співпрацює з Офісом Генерального прокурора України та продовжить підтримувати розслідування Міжнародного кримінального суду.

Підхід СЕНРІ до терапевтичної юриспруденції орієнтований на потерпілих і базується на двох основних принципах: юридичній та психосоціальній підтримці, що дозволяє потерпілим активно брати участь у правових рішеннях і свідчити, при цьому зберігаючи їхнє благополуччя. Інтегруючи юридичний досвід з культурно та гендерно-чутливою та психосоціальною підтримкою рідною мовою, СЕНРІ надає підтримку, яка спрямована не лише на правосуддя, але й сприяє відновленню постраждалих від порушень прав людини.

Юрисдикція Австрії у справі

Справа подана в Австрії на підставі принципів екстериторіальної юрисдикції, що включає *універсальну юрисдикцію*.

Універсальна юрисдикція – це усталений правовий принцип, за яким, відповідно до міжнародного права, певні злочини є настільки серйозними, що обов’язок розслідувати і здійснювати кримінальне переслідування причетних до їх скоєння виходить за межі країни, де вони були вчинені. До таких злочинів належать найтяжчі міжнародні злочини: воєнні злочини, злочини проти людяності, геноцид і злочин агресії.

Принцип універсальної юрисдикції поширюється на злочини, визначені міжнародним правом, згідно зі Статтею 25 Австрійського кримінального кодексу, що включає звалтування та вбивство як злочини проти людяності та воєнні злочини. За австрійським законодавством, застосування цього принципу зазвичай залежить від присутності підозрюваного на території Австрії. Однак це обмеження не стосується сексуальних та гендерно-зумовлених злочинів. У таких випадках достатньо, щоб уцілілі проживали в Австрії, і це стосується однієї з уцілілих, яка проживає в Австрії з 2022 року після втечі з України. Австрія також має юрисдикцію щодо потерпілої, яка проживає в Україні, оскільки скоєний проти неї злочин був пов’язаний у часі та місці з іншими злочинами, зазначеними у справі.

Також, 5 липня 2022 року Федеральне міністерство юстиції Австрії опублікувало указ щодо питання внутрішньої юрисдикції у справах про воєнні злочини, скоєні за кордоном, та інші злочини згідно зі статтею 25 Кримінального кодексу. Указ стверджує, що якщо постраждали від злочинів за статтею 25 шукають притулок в Австрії, вчинення цих злочинів може розглядатися як «порушення інтересів Австрії», що надає додаткові підстави для розслідування та кримінального переслідування таких злочинів в Австрії.

Окрім безпосередніх виконавців, австрійське законодавство дозволяє переслідувати військових командирів за принципом командної відповідальності. Це означає, що командир несе відповідальність, якщо не запобіг злочинам своїх підлеглих за міжнародним правом.

Хоча підозрювані є членами збройних сил РФ і у деяких випадках можуть мати так званий функціональний імунітет за свої дії під час служби, Австрія має багаторічну позицію, яка полягає в тому, що цей імунітет не діє у національних судах, коли йдеться про міжнародні злочини.